

ne enim quis ad lapsum in errores erit proclivis, Unde dicunt Philosophi; Quicquid audis, ratiocinare, num ita esse possit, nec ne. Ad impossibila enim credenda vel peragenda nemo impellitur, nisi ipse debilis memoriae, obtusi ingenii & fatuæ imaginationis, ut sibi imponat falsa pro veris accipiendo & vera pro falsis renuendo : Ajunt quoque se non curare de verbis, quicquid dicatur, sed saltem dibus, quid intelligatur; Et verba esse propter res & non res propter verba. Exempli gratia, dicat quis, tinturâ Philosophicâ vitrum fieri malleabile. Quid ni hoc credidero, si modò ratio dictet? Tertiò Experientia dabit perspicilia, quibus remota videri possint; Hæc sunt instrumenta optica imbecillitatem oculorum humanorum juvantia & corrigentia, arte inventa & facta. His persimilia sunt Experimenta circa mineralem materiam cujusque generis tentata, visa vel verè audita; quæ quò plura fuerint in memoria, eò plura ratiocinatio inde sumet & inter & cum aliis comparabit, ut animadvertiscat, quid sit verum, quid non. Quartò Lectio quasi lampada perspicuam in intellectu incendat, fine qua erunt ubique tenebræ & densæ nubes. Debet autem lectio bonorum authorum sæpè iterari; alias nihil proderit. Hinc Bacasser in turba: *Qui ergo inquit, longanimis erit; libenterque patientia fruittur, in tramite justo hujus artis meabit qui vero citius seputat ex libris nostris fructum capere posse, fallitur, satiusque fuerat, non inspicere quidem, quam unquam contigisse: Et quæ ibidem sequuntur.*

3 ii Hörl